

در انتظار بازگشت به چرخه

هومن جعفری

روزنامه‌نگار ورزشی

دربی گذشت و حالا نوبت رسیده به بازی با نفت آبادان. استقلال می‌توانست برنده بازی دربی باشد اما ویروس تعویض‌های اشتباه و فاجعه‌آمیز ساینپتو این برد را به تساوی تبدیل کرد. آنها حالا بازی با نفت آبادان را در پیش دارند و امیدوارند بتوانند

با برد خارج از خانه، دو امتیاز از دست رفته دربی را به مجموع امتیازات خود در جدول اضافه کنند. استقلال به آرامی به سمت نیم‌فصل حرکت می‌کند. آنها منتظر باز شدن پنجره زمستانی هستند تا تکلیف برخی بازیکنان خود را مشخص کنند. محبی و قایدی در شرف بازگشت به تیم‌های خود هستند. چشمی آفر دلاری بالا از

هند دارد و امانوف خیلی احمق خواهد بود اگر بخواهد نیم‌فصل دیگر عمرش را روی سکوها و ورزشگاه‌های مختل ایران حرام کند! یک عده هم که ضعف کیفیت دارند و اگر ساینپتو نگهشان داشت باید تعجب کرد! این بازیکنان در چند بازی باقی‌مانده تا زمان پنجره زمستانی فرصت دارند توانایی‌های خود را به نمایش بگذارند و سرنوشت زمستانی

خود را بهبود ببخشند. ساینپتو هم چند بازی فرصت دارد تا اختلاف اندکش با صدر جدول را کاهش دهد یا پایان ببخشد. این فرصت از باب برکنار شدن نیست. از باب شروع مقتدرانه نیم‌فصل دوم و آغاز کورس جدی برای قهرمانی است! استقلال یکی از تیم‌هایی بود که چوب تعطیلی مسابقات برای جام جهانی

را خورد. تیم ساینپتو به اوج آمادگی و هماهنگی رسیده بود و تمرش بدموقع کشیده شد. آنها حالا باید شتاب کنند تا به شتاب قبل برسند و بتوانند دوباره مثل قبل چشم‌ها را خیره کنند. این وسط ساینپتو هم باید فکری کند به حال خودش و تعویض‌هایش و حتی استفاده از ظرفیت بازیکنی مثل امانوف که می‌تواند خیلی کمک حال باشد.

نفر به نفر

سمیه مهدی پور

خبرنگار

درباره پاکو خمز و تراکتور

هیچ کس توقع ناکامی ندارد

در تبریز کسی تحمل ناکامی ندارد. حتی اگر یکی از کم ستاره‌ترین تراکتورهای فصل را شاهد باشیم، تراکتور فصل جدید لیگ برتر فوتبال ایران با قربان بردیف سرمربی سرشناس روسی آغاز کرد و با این روس سختگیر و اصولگرا آرام آرام به ثبات رسید اما خروج ناگهانی آقافرین، مسیر پرشورها را در لیگ تغییر داد. پس از جدایی ناگهانی بردیف مدیران تراکتور یک گزینه جذاب و جالب را به تبریز آوردند؛ پاکو خمز سرمربی سرشناس اسپانیایی که سابقه کار در لیگ داخلی فوتبال اسپانیا (لالیگا) را هم دارد، حالا روی نیمکت تراکتور می‌نشیند.

اولین آزمون خمز با تراکتور در فوتبال ایران مصاف با پیکان بود، مصافی که با پیروزی تراکتور مقابل خودروسازان به پایان رسید تا خمز همان روند قربان بردیف با تراکتور را ادامه دهد؛ نکته‌ای که باعث می‌شود پرشورهای تبریزی با کمترین نوسان ممکن در لیگ به سمت نتایج خوب قدم بردارند.

نکته دیگری که درباره خمز می‌توان گفت این است که هواداران تراکتور با توجه به کارنامه خمز اسپانیایی بالاترین انتظار را از این سرمربی برای کسب نتایج مطلوب دارند. به نوعی می‌توان گفت هیچ کدام از هواداران انتظار ناکامی این مربی در تراکتور را ندارند. موضوعی که باعث سخت شدن کار او و دستیارانش روی نیمکت این تیم خواهد شد.

پرسپولیس در یک بحران غیرقابل پیش‌بینی بدون قاتل از خودکشی گریزی نیست

آیسان سجیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

برای پرسپولیس اوضاع بیش از همه در هم پیچیده شده. صدرنشین لیگ برتر که از همان هفته نخست صدر جدول را در اختیار گرفت، اسیر یک بحران غیرمنتظره شده که کسی آن را پیش‌بینی نمی‌کرد.

آنها در حالی که برای دربی آماده می‌شدند، ناگهان یورگن لوکادیا ستاره خط حمله خود و یکی از مهم‌ترین عوامل صدرنشینی را از دست دادند تا در یک شوک ناخواسته فرو روند. نشانه‌های بحران اما از چند روز قبل تر هویدا بود. آنجا که خیر مصدومیت و دوری چند هفته‌ای شیخ دیپاته از میدان آمد تا پرسپولیس نخستین نیش زهری خود را از دست بدهد و پس از آن لوکادیا بی‌خبر و به بهانه نارامی‌ها چمدان بست و

رفت تا مهم‌ترین اسلحه جنگی پرسپولیس در فصل جاری از دست برود و سرخ‌ها کاملاً خلع سلاح شوند. برای تیمی که فصل گذشته تاج و تخت قهرمانی را پس از ۵ فصل از دست داده و برای فصل جاری سودای بازپس گرفتن جام را دارد، این یک ضایعه بزرگ و جبران‌نشده محسوب می‌شود.

سرخ‌ها مهم‌ترین مهاجم خود را از دست داده‌اند و دومین مهاجم این تیم نیز مصدوم و ۳ هفته از میدان دور است و تضمینی وجود ندارد که در بازگشت همان فرم آماده قبلی را داشته باشد. بویژه اینکه دیپاته با توجه به سن و سال و فرم بدنی‌اش خیلی زیاد مصدوم می‌شود و نمی‌توان برای یک فصل پرفشار و دو جام روی او حساب کرد.

حالا با این شرایط مشخص نیست چه کسی قرار است در پرسپولیس گل بزند. در دربی این

پرسش کلیدی به عینه رؤیت شد و البته گولسیانی مدافع گرجستانی سرخ‌ها پاسخ موقتی به آن داد اما یادمان باشد که گولسیانی یک مدافع مرکزی است و هر دو گل خود را روی ضربه ایستگاهی به ثمر رساند و هیچکدام از گل‌ها در جریان بازی به ثمر نرسیدند؛ آنچه یک زنگ خطر جدی برای پرسپولیس در مسیر قهرمانی به شمار می‌رود. جایگزین‌ها البته هیچ‌کدام حتی در اندازه نشستن روی نیمکت پرسپولیس هم نیستند چه برسد به اینکه در مسیر قهرمانی بخواهند در ترکیب اصلی به میدان رفته و عصای دست سرخ‌ها باشند. مهدی عبدی را در دربی دیدیم؛ همان شیخ سرگردان همیشگی در زمین. پاکدل هم بعد از این همه نیمکت‌نشینی بعید است که همان کیفیت نازل قبلی را داشته باشد. پرسپولیس البته به دنبال

بازگرداندن عیسی آل‌کثیر به لیست تیم است. مهاجمی که شروعی توفانی در پرسپولیس داشت اما رفته‌رفته از اوج فاصله گرفت و با یک مصدومیت شدید پارگی رباط صلیبی قریب به ۶ ماه پیش به توپ نخورده و با توجه به این مصدومیت و البته سن و سالش به نظر نمی‌رسد که بتواند گرهی از مشکل سرخ‌ها باز کند. پرسپولیس باید در مدت زمان باقی‌مانده تا پایان پنجره نقل و انتقالات زمستانی فکری به حال خط حمله خود کرده و یک مهاجم گلزن شش‌دانگ به ترکیب خود اضافه کند. فراموش نکنیم که در نیم‌فصل دوم رقابت‌ها فشرده‌تر و بازی‌ها نزدیک‌تر و سنگین‌تر می‌شود و بازی بدون مهاجم گلزن مثل یک خودکشی تمام عیار است. پرسپولیس یک قاتل بالفطره می‌خواهد. بدون قاتل، از خودکشی گریزی نیست.

زنگ خطر برای پیکان!

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار ورزشی

مجتبی حسینی سرمربی است که همیشه نشان داده فلسفه جوانگرایی در ذهنش دارد، در دو فصل اخیر او با همین ایده به رقابت در لیگ برتر پرداخت، به جای ستاره‌های میلیاردری روی جوان‌هایش حساب باز کرد و چالش خود را آغاز کرد. در لیگی که ۶ تیم هزینه‌های بسیار هنگفتی برای بازیکنان کادر فنی خود می‌کنند شاید جوانگرایی دو حالت بیشتر نداشته باشد، در خوش‌بینانه‌ترین حالت اتمام فصل در میانه‌های جدول یا دست و پا زدن برای ماندن، تیم حسینی فصل قبل گزینه اول را پشت سر گذاشت اما به نظر می‌رسد که این فصل داستان پیکان کمی متفاوت باشد، تیمی که ۱۰ بازی پشت سر هم رنگ برد را ندیده است حالا با ۱۲ امتیاز در رده دوازدهم جدول رده‌بندی قرار دارد و داستان زمانی ترسناک‌تر می‌شود که آنها فقط ۳ امتیاز تا منطقه سقوط فاصله دارند و لغزش بیشتر می‌تواند رویای جوانگرایی را همراه با مجتبی حسینی به لیگ دسته یک کشور بفرستد، البته اگر حسینی تا آخر فصل جایگاهش را در تیم داشته باشد. در چالش سیزدهم فصل پیکان باید به مصاف پرسپولیس برود که رویای بازپس‌گیری قهرمانی را از رقیب آبی‌پوش خود در سر می‌پروراند و به هیچ وجه نمی‌خواهد خود را از کورس قهرمانی دور کند، حتی اگر دو سلاح مرگبار خط حمله خود را به همراه نداشته باشد.

در انتظار بازی دوم سینیور

سینا فتوت

خبرنگار ورزشی

نفت با تاواریس سرمربی جدیدش روزهای خوبی را آغاز کرده. تاواریس پیش از این در سپاهان هم مربیگری کرده بود و با او رابطه نزدیکی داشتیم. او با بازیکن‌سالاری خیلی مشکل داشت و حتی چند چهره سرشناس مثل آرمناک را نیمکت‌نشین کرد. تاواریس مربی باتجربه‌ای است و می‌تواند به نفت کمک کند تا روزهای بهتری را تجربه کند ولی یادمان باشد که مشکل تیم‌هایی مثل نفت آبادان و نفت مسجد سلیمان فنی نیست که با تغییر مربی حل شود.

این تیم‌ها بیشتر مشکل مدیریتی دارند. هم مشکل جذب بودجه دارند و هم مشکل جذب نیروی انسانی مناسب برای پست‌های مختلف. به عنوان مثال مشخص بود که انتخاب اول فصل آنها رضا پیرکاس، شانس برای موفق شدن در این تیم ندارد. او مربی بسیار خوبی است ولی شاید در تیم‌های بدون تماشاگر رده دست‌یابور تا آبادان. تاواریس احتمالاً از پس نقتی‌ها و بازیکنانش برنیاید. او در روز نخست هم نتیجه بسیار خوبی گرفت و نساجی را در خانه خودش شکست داد تا پس از مدت‌ها ناکامی، آبادانی‌ها رنگ برد را ببینند! او برای استقلال هم احتمالاً نقشه‌هایی کشیده که امروز شاهدشان خواهیم بود.

قصه تراکتور و مربی جدیدش

محسن ذاکری

خبرنگار ورزشی

شوخی نیست. تراکتور در سال‌های اخیر فصلی سه، چهار مربی اخراج کرده، آنقدر زیاد که شاید حتی نتوان اسم‌هایشان را از حفظ گفت! هر کس آمده، بین راه سری هم به تراکتور زده و آنجا هم مربیگری کرده و بعد از مدتی هم اخراج شده و غرامتش را گرفته و خلاص! نوش جان! بازی همین است. وقتی مربی می‌آوری باید فکر پرداخت حقوقش را هم بکنی. تراکتور آنقدر نتوان بازیکن و مربی خارجی را داده که

با آن پول می‌شود سه یا چهار تیم حرفه‌ای بست و در لیگ شرکت‌شان داد! با این همه امیدواری‌ها به خمز از جنس دیگری است. او مثل جان توشاک نیست که فقط اسم بزرگ داشته باشد. در بالاترین رقابت‌های سطح باشگاهی دنیا مربیگری کرده و پنجه در پنجه قوی‌ترین مربیان جهان انداخته. او گزینه خوبی است تا تراکتور را از این بی‌نظمی‌های فصلی در بیاورد و یک تیم یکدست و جذاب را روانه میدان کند. تیمی با خصوصیات تهاجمی. او هم مثل ساینپتو از فوتبال دفاعی متنفر است و تنها از بازی تهاجمی لذت می‌برد. اتفاق خوشایندی که ما را به درخشش مجدد تیم تبریزی امیدوار می‌کند.